

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingene.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg A. Sp. 3297—3300), samt dets Overgang til tredie Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Loven af 27de April 1883 angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordstjen.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1024 ff.)

Intet Endringsforslag var fremkommet.

Lovforslaget samt Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling fattes under Forhandling under Et.

Ingen begjærede Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg A. Sp. 3227—28), samt dets Overgang til tredie Behandling vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lov af 12te April 1889 om Meddelelse af Koncession til Anlæg og Benyttelse af en Jernbane fra Weile til Gibe.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 628 ff. Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 585 ff.)

Udenfor det i Betænkningen opførte Endringsforslag var følgende stillet af Harald Hansen:

Efter Ordene i 2den Linie „fra Weile til Gibe“ sættes: „enten gennem Weiledalen eller gennem Greisdalen“.

Lovforslagets eneste Paragraf med det hertil stillede Endringsforslag samt Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling fattes under Forhandling under Et.

H. Hansen: Efter de Oplysninger, som jeg, siden jeg i Gaar stillede Endringsforslaget, har modtaget fra det ærede 4de Medlem for 10de Kredts (Boesen), som er Medforslagsstiller til Forslaget, hvilke Oplysninger jeg ikke har kunnet faae før, finder jeg mig foranlediget til at tage Endringsforslaget tilbage.

Formanden: Endringsforslaget er saaledes taget tilbage. Hvis Ingen optager det, er det bortfaldet. (Ophold). Det er saaledes bortfaldet.

Ordføreren (Kump): Da Landstinget i forrige Samling forhandlede og vedtog Forslaget om Weile—Gibe Banen, var det Hensynet til at fiktte Weile mod den Fare, som den vilde løbe for at miste sit Opland, hvis Lovforslaget om en Jernbane fra Horsens til Tørring blev vedtaget, der var det Bestemmende ved Forslagets Behandling. Et af Landstingets ærede Medlemmer, som er bosat i Weile, udtalte, at Lovforslaget i og for sig næppe kunde siges at være gavnligt for Weile; naar han ikke desto mindre anbefalede det, var det af Frygt for, at det andet Lovforslag skulde blive vedtaget, og Weile saaledes miste en stor Del af sit Opland. Under den modsatte Forudsaetning mente han, at Jernbanen ikke vilde være til Gavn. Som jeg bemærkede, var det dette Hensyn, der var det Bestemmende ved Lovforslagets Behandling og Vedtagelse, og som ogsaa gjorde det let for Landstinget at gaa ind paa Lovforslaget om den lille Bane fra Horsens. Jeg skulde være tilbøjelig til at tro, at hvis Forslaget om Weile—Gibe Banen ikke havde foreligget, vilde Landstinget næppe have inddadt sig paa at vedtage den anden Bane; jeg tror, at man ikke let vilde være gaaet ind paa en Lokalbane, der, selv om det ikke var tilfattet fra den paagjældende Bys Side, dog vilde have til Følge, at den ene By tog en Del af Nabobyens Opland. Det samme Hensyn har i Klar bestemt det nedsatte Udvalg til at anbefale det foreliggende Lovforslags Vedtagelse med den i Betænkningen foreslaede Endring. Det har nemlig ved de Oplysninger, som Udvalget har indhentet, vist sig, at det i Virkeligheden forholder sig saaledes, at Weile Amtsraad vel mener, at de paagjældende Sogne have en saadan Interesse i at faae denne Jernbane, at Amtskommunen bør bevilge et klækkeligt Tilskud til Banen, men at